

На основу члана 128. Закона о полицији и унутрашњим пословима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 57/16 и 110/16) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12, 121/12, 15/16 и 57/16), министар унутрашњих послова, на приједлог директора полиције, 20. јануара 2017. године, доноси

ПРАВИЛНИК О ДИСЦИПЛИНСКОМ ПОСТУПКУ (СГ РС број 8/17)

ГЛАВА I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником уређују се дисциплински поступак полицијских службеника Министарства унутрашњих послова Републике Српске (у даљем тексту: Министарство), органи за вођење дисциплинског поступка, начин рада, гласања и доношења одлука, дисциплинске мјере за лакше и теже повреде дужности, начин степеновања теже повреде дужности, покретање унутрашњег поступка, те покретање дисциплинског поступка, као и трајање унутрашњег и дисциплинског поступка.

Члан 2.

Појмови који се користе у овом правилнику имају сљедеће значење:

- 1) “полицијски службеник” је лице запослено у Министарству које је овлашћено да примјењује полицијска овлашћења у складу са законом,
- 2) “представка” је усмено или писмено обавјештење грађана, удружења грађана, другог субјекта изван Министарства, односно њихових заступника о незаконитом и непрофесионалном поступању и понашању полицијског службеника Министарства,
- 3) “пријава” је усмено или писмено обавјештење о незаконитом и непрофесионалном поступању и понашању полицијског службеника Министарства, поднесено од било којег радника Министарства, а посебно оних који су овлашћени за надзор, контролу, инспекцију, ревизију и слично,
- 4) “захтјев за спровођење унутрашњег поступка” је обавјештење у писаној форми поднесено Јединици за професионалне стандарде (у даљем тексту: Јединица) од непосредног, односно надређеног руководиоца радника о сумњи да је учињена тежа повреда дужности,
- 5) “унутрашњи поступак” подразумијева предузимање радњи припадника Јединице, непосредног руководиоца или другог овлашћеног лица у циљу прикупљања доказа о повредама дужности, укључујући и повреде дужности са обиљежјем кривичног дјела, од сазнања за повреду дужности која се истражује до покретања дисциплинског поступка,
- 6) “дисциплински поступак” подразумијева активности странака у поступку и дисциплинске комисије предузете након прихватања захтјева за покретање дисциплинског поступка од стране дисциплинске комисије до доношења коначне одлуке,
- 7) “дисциплински осумњичени” је полицијски службеник за кога постоје основи сумње да је починио повреду дужности,
- 8) “дисциплински оптужени” је полицијски службеник против кога је покренут дисциплински поступак,
- 9) “дисциплински осуђени” је полицијски службеник који је коначном или правоснажном одлуком дисциплинског органа оглашен дисциплински одговорним и изречена му је дисциплинска мјера,
- 10) “суспензија” подразумијева привремено удаљење полицијског службеника из Министарства,
- 11) “захтјев за покретање дисциплинског поступка” је обавјештење у писаној форми поднесено дисциплинској комисији посредством Одјељења за вођење првостепеног дисциплинског поступка (у даљем тексту: Одјељење) од стране Јединице када постоји довољно доказа из којих произлази основана сумња да је полицијски службеник починио тежу повреду дужности и
- 12) “полицијски службеник Јединице за професионалне стандарде који заступа захтјев” је начелник Јединице или полицијски службеник Јединице којег одреди начелник.

ГЛАВА II ОРГАНИ ЗА ВОЂЕЊЕ ДИСЦИПЛИНСКОГ ПОСТУПКА, НАЧИН РАДА И ДОНОШЕЊЕ ОДЛУКА

Члан 3.

Органи дисциплинског поступка у складу са Законом о полицији и унутрашњим пословима (у даљем тексту: Закон) су министар, директор, руководилац основне организационе јединице, дисциплинска комисија (у даљем тексту: Комисија), Јединица и Полицијски одбор.

Члан 4.

За лакше и теже повреде дужности изричу се дисциплинске мјере прописане чланом 119. Закона.

Члан 5.

(1) Дисциплинске мјере за лакше повреде дужности, у складу са Законом, изричу министар, директор, руководилац основне организационе јединице и Полицијски одбор када одлучује по жалби, по сљедећем распореду:

- 1) дисциплинску мјеру за лакшу повреду дужности изриче министар полицијском службенику организационих јединица којима руководи и организационих јединица које су за свој рад одговорне министру по линији руковођења,
- 2) дисциплинску мјеру за лакшу повреду дужности изриче директор полиције полицијском службенику организационих јединица којима руководи,
- 3) руководилац основне организационе јединице изриче дисциплинску мјеру за лакшу повреду дужности полицијском службенику организационе јединице којом руководи и организационих јединица по линији руковођења.

(2) Министар, директор полиције и руководилац основне организационе јединице дисциплинске мјере за лакше повреде радне дужности изричу након спроведеног унутрашњег поступка или након достављања приједлога за изрицање дисциплинске мјере од стране Јединице која је спровела унутрашњи поступак и утврдила лакшу повреду радне дужности.

Члан 6.

Дисциплинске мјере за теже повреде дужности након спроведеног дисциплинског поступка изриче Комисија и Полицијски одбор.

Члан 7.

(1) О начину рада Комисије одлучује председник Комисије и уколико другачије не одреди, докази се изводе сљедећим редослиједом:

- 1) доказ предложен од полицијског службеника Јединице који заступа захтјев,
- 2) доказ предложен од оптуженог, односно његовог браниоца,
- 3) доказ полицијског службеника Јединице који заступа захтјев којим се побијају наводи оптуженог, односно његовог браниоца,
- 4) доказ оптуженог, односно његовог браниоца, као одговор на побијање,
- 5) доказ чије извођење је наредила Комисија и
- 6) друге битне чињенице које могу да помогну Комисији приликом одмјеравања одговарајуће дисциплинске санкције, ако оптужени буде оглашен одговорним по једној или више тачака из захтјева.

(2) Председник Комисије може одбити извођење доказа ако околности на које се странка позива немају значај за предмет.

Члан 8.

(1) Комисија одлуке доноси већином гласова у облику рјешења и закључка.

(2) Рјешењем се одлучује о дисциплинској одговорности дисциплински оптуженог и ослобађа од дисциплинске одговорности.

(3) Закључком се одбацује захтјев за покретање дисциплинског поступка, обуставља или прекида дисциплински поступак, те одлучује о свим питањима у току дисциплинског поступка.

(4) По завршетку усмене расправе Комисија доноси рјешење, чији диспозитив усмено саопштава странкама.

(5) Уколико није у могућности да рјешење донесе и објави на крају усмене расправе, Комисија одлаже његово објављивање најдуже за три дана.

(6) Комисија дисциплински одговорном полицијском службенику изриче дисциплинску мјеру прописану овим правилником, узимајући у обзир тежину повреде дужности и њене посљедице, олакшавајуће и отежавајуће околности, степен одговорности полицијског службеника, побуде и околности под којим је повреда учињена, држање оптуженог после учињене повреде дужности, раније изречене дисциплинске мјере, породичне прилике и друге околности које могу бити од утицаја за изрицање дисциплинске мјере.

Члан 9.

О жалби полицијског службеника на првостепену одлуку за лакшу и тежу повреду дужности одлучује Полицијски одбор.

ГЛАВА III УНУТРАШЊИ ПОСТУПАК

Члан 10.

Унутрашњи поступак се иницира на основу представке, пријаве, захтјева за спровођење унутрашњег поступка или сазнања да је почињена повреда дужности путем средстава информисања, ширења гласина, кореспонденције између Министарства и других органа или на други начин путем којег произлазе основи сумње да је почињена повреда дужности.

Члан 11.

Све представке и жалбе које су запримљене у Министарству достављају се, у складу са Законом, Бироу за представке грађана (у даљем тексту: Биро), ради обављања послова из надлежности Бироа.

Члан 12.

Унутрашњи поступак спроводи се по службеној дужности, без обзира на то да ли је подносилац одустао од представке, пријаве или захтјева за спровођење унутрашњег поступка и да ли жели даље да сарађује.

Члан 13.

- (1) Унутрашњи поступак за утврђивање тежих повреда дужности је покренут када начелник Јединице наложи спровођење истог.
- (2) Уколико се утврди да се ради о лакшој повреди дужности, унутрашњи поступак спроводи непосредни руководиоца или лице које он одреди.

Члан 14.

- (1) Начелник Јединице, након разматрања представке, пријаве, захтјева за спровођење унутрашњег поступка или другог обавјештења, може одлучити да се не спроводи унутрашњи поступак уколико утврди:
 - 1) да наводи не представљају незаконито и непрофесионално поступање и понашање полицијског службеника,
 - 2) да разлози сврсисходности, а имајући у виду садржај навода, не оправдавају спровођење унутрашњег поступка,
 - 3) да су наводи поновљени и без нових релевантних чињеница,
 - 4) да подносилац пријаве и представке у остављеном року није поступио по налогу Јединице у погледу отклањања недостатака достављеног писмена (непотпуно, неразумљиво, непримјереног садржаја и сл.).
 - 5) да је наступила застара за покретање дисциплинског поступка и
 - 6) да се наводи не односе на полицијског службеника.
- (2) О одлуци из става 1. овог члана обавјештава се Биро.

Члан 15.

Начелник Јединице предлаже руководиоцу основне организационе јединице да суспендује полицијског службеника Министарства прије покретања унутрашњег поступка, уколико оцијени да његово присуство на пословима и задацима може ометати спровођење унутрашњег поступка.

Члан 16.

У унутрашњем поступку за утврђивање лакших или тежих повреда дужности полицијском службенику се омогућава да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете, као и да изнесе чињенице и доказе који му иду у корист.

Члан 17.

Начелник Јединице, након што да сагласност на извјештај о спроведеном унутрашњем поступку из којег произлази основана сумња да је полицијски службеник учинио тежу повреду дужности, предузима мјере и радње у циљу покретања и спровођења дисциплинског поступка.

ГЛАВА IV ДИСЦИПЛИНСКИ ПОСТУПАК

Члан 18.

Дисциплински поступак је хитан и спроводи се без одлагања.

Члан 19.

- (1) Полицијски службеник се не сматра дисциплински одговорним за повреде дужности док се коначним рјешењем у дисциплинском поступку не утврди његова одговорност.

(2) Сумњу у погледу постојања чињеница које чине обиљежја повреде дужности или од којих зависи примјена неке одредбе овог правилника дисциплински орган рјешава одлуком на начин који је повољнији за оптуженог.

(3) Дисциплински органи који учествују у дисциплинском поступку истинито и потпуно утврђују како чињенице које терете дисциплински оптуженог, тако и оне које му иду у корист.

Члан 20.

Лакше повреде дужности су:

- 1) кашњење на посао, неоправдан изостанак са радног мјеста у току радног времена или одлазак са посла прије краја радног времена,
- 2) неоправдано одсуство са посла један дан,
- 3) неуредан изглед или непримјерено облачење или непрописно ношење униформе, оружја или опреме,
- 4) нељубазно и непристојно понашање према запосленим у Министарству или странкама,
- 5) неправилно или неуредно обављање послова и задатака, поступање са средствима за рад, службеним списима или подацима,
- 6) избјегавање обавеза у вези са професионалном обуком и усавршавањем и
- 7) друге лакше повреде дужности које су прописане подзаконским актима.

Члан 21.

Теже повреде дужности су:

- 1) неоправдано одсуство са послова и задатака у трајању од два дана или више узастопних дана,
- 2) неизвршавање, несавјесно или неблаговремено извршавање послова и задатака,
- 3) злоупотреба или прекорачење овлашћења,
- 4) одбијање извршења законитог наређења издатог у сврху извршавања послова и задатака,
- 5) обављање додатне активности без одобрења министра или директора,
- 6) понашање у служби или изван службе које нарушава углед Министарства,
- 7) одавање података неовлашћеним лицима до којих је запослени дошао обављањем послова и задатка или у вези са обављањем послова и задатака,
- 8) долазак на посао у алкохолисаном стању или под утицајем психоактивних супстанци, односно довођење у такво стање у току радног времена или одбијање тестирања на присуство алкохола или психоактивних супстанци,
- 9) злоупотреба боловања, одбијање или неоправдано одазивање на здравствени преглед или друга тестирања и
- 10) давање нетачних података који утичу на доношење одлука надлежних органа или изазивају друге штетне посљедице.

Члан 22.

(1) Дисциплински поступак за теже повреде дужности покреће се писменим захтјевом Јединице који се доставља начелнику Одјелења.

(2) Захтјев за покретање дисциплинског поступка садржи:

- 1) име и презиме полицијског службеника, његове личне податке, податке о његовом кретању у Министарству, чину, ранијем дисциплинском кажњавању, евентуалној суспензији, годишњим оцјенама у посљедње три године, наградама, одликовањима,
- 2) чињенични опис повреде дужности (начин, вријеме и мјесто извршења, као и остале околности из којих произлазе обиљежја теже повреде дужности која се полицијском службенику ставља на терет),
- 3) приједлог о доказима које треба извести, уз навођење имена и презимена свједока и вјештака, списа које треба прочитати и предмета који служе као доказ,
- 4) резултат унутрашње истраге и
- 5) други материјал који поткрепљује наводе захтјева.

(3) Једним захтјевом за покретање дисциплинског поступка може да се обухвати једна или више повреда дужности, против једног или више осумњичених полицијских службеника.

Члан 23.

Начелник Одјелења, након што заприми захтјев за покретање дисциплинског поступка за тежу повреду дужности и утврди да су испуњене правне претпоставке за дисциплинско процесуирање полицијског службеника, одређује предсједника и чланове комисије и захтјев доставља на поступање.

Члан 24.

(1) Након разматрања захтјева, ако се захтјев не одбаци, предсједник Комисије предузима све потребне мјере на отклањању евентуалних недостатака у захтјеву, позивању и обавјештавању странака у поступку, свједока, вјештака и осталих учесника у поступку, како би се усмена расправа одржала у року од 90 дана од дана пријема захтјева.

(2) О покретању дисциплинског поступка предсједник Комисије обавјештава представника синдиката организационе јединице дисциплински оптуженог, тако што доставља захтјев са назнаком о мјесту и времену одржавања усмене расправе.

(3) Дисциплински поступак сматра се покренутим пријемом захтјева од стране Комисије, уколико се исти не одбаца.

Члан 25.

(1) Комисија одбацује захтјев за покретање дисциплинског поступка у случају:

- 1) застаре покретања дисциплинског поступка,
- 2) престанка радног односа дисциплински осумњиченог и
- 3) других процесних сметњи за покретање дисциплинског поступка.

(2) Уколико утврди да не постоје сметње из става 1. овог члана, Комисија доставља захтјев за покретање дисциплинског поступка дисциплински оптуженом, Бироу, руководиоцу основне организационе јединице дисциплински оптуженог.

Члан 26.

Захтјев за покретање дисциплинског поступка пред Комисијом заступа полицијски службеник Јединице.

Члан 27.

О изузећу полицијског службеника који рјешава или обавља поједине радње у дисциплинском поступку одлучује непосредно надређени руководиоца.

Члан 28.

(1) У поступку пред Комисијом оптужени полицијски службеник има право да у складу са Законом буде саслушан, да се брани сам или уз помоћ браниоца.

(2) Позив за усмену расправу доставља се најмање осам дана прије одржавања расправе.

(3) У позиву за расправу назначава се да оптужени полицијски службеник има право на браниоца и упозорава се да ће се, уколико не дође на расправу, а свој изостанак не оправда, поступак водити у његовом одсуству у складу са Законом.

Члан 29.

(1) Ако се дисциплински оптужени или свједок, који су уредно позвани, не одазову позиву нити оправдају свој изостанак поступак се води у њиховом одсуству.

(2) Ако се вјештак, који је уредно позван, не одазове позиву нити оправда свој изостанак Комисија одлучује о даљем начину вођења поступка.

(3) Комисија у сваком конкретном случају процјењује оправданост разлога за неодржавање позиву.

(4) Изјаве дате у унутрашњем или неком другом поступку могу се прочитати и користити као доказ на усменој расправи.

Члан 30.

(1) Када предсједник Комисије утврди присуство свих позваних лица или када одлучи да се усмена расправа одржи у одсуству одређених позваних лица, позива оптуженог и узима од њега личне податке ради утврђивања идентитета.

(2) Предсједник Комисије, након утврђивања идентитета оптуженог, пита странке и браниоца да ли имају примједбе на састав Комисије, а затим свједоке и вјештаке удаљава из просторије у којој се одржава расправа, гдје чекају да буду позвани да свједоче, уз упозорење да о својим исказима не разговарају са другим свједоцима.

(3) Предсједник Комисије поучава дисциплински оптуженог да може износити чињенице и предлагати доказе у своју корист, да може постављати питања другим оптуженим, свједоцима и вјештацима и да може давати примједбе или објашњења у вези са њиховим исказима.

(4) Усмена расправа почиње тако што полицијски службеник Јединице који заступа захтјев изложи захтјев и доказе које предлаже да се изведу на расправи.

(5) Послије излагања захтјева, предсједник Комисије има обавезу да установи и констатује да ли је оптужени разумио захтјев, а ако утврди да није разумио, укратко да изложи захтјев оптуженом на начин који му је разумљив.

(6) Након што констатује да је оптужени разумио захтјев, предсједник Комисије позива оптуженог да се изјасни на наводе захтјева, те да он или његов бранилац образложе одбрану и укратко изнесу доказе одбране, а потом приступа испитивању оптуженог.

(7) Ако дисциплински оптужени на усменој расправи промијени раније дати исказ, предсједник Комисије указује на то одступање и дужан је упитати оптуженог за разлог одступања, а по потреби чита ранији исказ.

(8) Дисциплински оптужени може бити суочен са другим дисциплински оптуженим или са свједоком ако се њихови искази не слажу у важним чињеницама.

Члан 31.

(1) У поступку пред Комисијом обавезно се спроводи усмена расправа.

(2) На усменој расправи води се записник у који се уноси цијели ток поступка.

(3) У уводу записника наводи се:

- 1) састав Комисије,
- 2) мјесто и вријеме одржавања расправе,
- 3) име и презиме записничара,
- 4) име и презиме полицијског службеника Јединице који заступа захтјев,
- 5) име и презиме оптуженог и његовог браниоца и
- 6) констатација о јавности расправе.

(4) Записник садржи све податке који су од значаја за рјешавање ствари:

- 1) захтјев који је на расправи прочитан, односно усмено изложен,
- 2) податак да ли је полицијски службеник Јединице који заступа захтјев измијенио или проширио захтјев,
- 3) приједлоге странака,
- 4) одлуке које је доносио предсједник Комисије,
- 5) прихваћене доказе и којим редослиједом су изведени, да ли су прочитани одређени документи и друга писмена и

6) ако је на усменој расправи искључена јавност, у записнику се назначавача да је предсједник Комисије упозорио присутне на посљедице неовлашћеног откривања онога што је на расправи изнесено.

(5) Исказ оптуженог, као и искази свједока, вјештака, браниоца и осталих учесника уносе се у записник тако да се аутентично прикаже њихова садржина, а такође и питања која поставе предсједник или чланови Комисије аутентично се уносе у записник, као и одговори на та питања.

(6) У записник о усменом претресу обавезно се уноси изворник рјешења о вијећању и гласању, без навођења гласања појединих чланова Комисије.

(7) Записник се завршава закључењем засиједања од стране предсједника Комисије, а потписују га предсједник и записничар.

(8) Странака има право да прегледа завршени записник и његове прилоге, да даје примједбе у погледу садржаја и да тражи исправку у записнику.

(9) Исправке погрешно уписаних имена и других очигледних грешака у записнику може отклонити предсједник Комисије сам или по приједлогу странке, док остале исправке отклања Комисија у пуном саставу.

(10) Примједбе и приједлози странака, као и исправке и допуне извршене у записнику уносе се у наставку записника, а ако поједини приједлози и примједбе нису усвојени, у наставку записника наводе се разлози неусвајања, а предсједник Комисије и записничар потписују наставак записника.

Члан 32.

(1) Комисија може, по службеној дужности или на приједлог странака у поступку, водећи рачуна о роковима застарјелости, одлучити о спајању дисциплинског поступка када утврди:

- 1) да је против полицијског службеника покренуто или се води више дисциплинских поступака истовремено,
- 2) да се против више полицијских службеника воде поступци за теже повреде дужности које су произашле из једног догађаја и
- 3) када разлози сврсисходности и економичности оправдавају спајање поступка.

(2) Против закључка којим је одређено спајање поступка или је одбијен приједлог за спајање није дозвољена посебна жалба.

Члан 33.

(1) Комисија може по службеној дужности или на приједлог странака из важних разлога цјелисходности до завршетка усмене расправе одлучити да се поступак против појединих оптужених и за поједине теже повреде дужности раздвоји и посебно доврши.

(2) Против закључка којим је одређено раздвајање поступка или је одбијен приједлог за раздвајање није дозвољена посебна жалба.

Члан 34.

(1) Свједок је дужан да се одазове позиву за усмену расправу и да изнесе све што му је познато у вези са повредом због које је покренут дисциплински поступак.

(2) Свједок се претходно опомиње да је дужан говорити истину и да не смије ништа прећутати, упозорава се да давање лажног исказа представља кривично дјело, а за свједоке запослене у Министарству и тежу повреду дужности.

- (3) Свједок се саслушава без присуства осталих свједока, а може бити суочен са другим свједоком и са дисциплински оптуженим само ако се њихови искази не слажу у погледу важних чињеница.
- (4) Послије општих питања свједок се позива да изнесе све што му је о предмету познато, затим му се постављају питања ради провјеравања, допуне и разјашњења, а увијек му се поставља питање откуд му је познато оно о чему свједочи.
- (5) Приликом саслушања свједока није допуштено служити се обманом како би се код свједока створила погрешна представа о околностима о којима треба да се изјасни, нити постављати сугестивна питања у којима је већ садржано како треба да одговори.

Члан 35.

- (1) Након извођења доказа, предсједник Комисије пита странке да ли имају других доказних приједлога, те након размотреног мишљења представника синдиката датог на усменој расправи или у писаном облику, ако странке немају нових доказних приједлога или приједлози буду одбијени, предсједник Комисије објављује да је доказни поступак завршен.
- (2) Након објаве предсједника Комисије да је завршен усмени претрес, Комисија се повлачи на вијећање и гласање.
- (3) О вијећању и гласању води се посебан записник.

Члан 36.

- (1) Приликом оцјене дисциплинске повреде Комисија је везана чињеничним описом, а не правном квалификацијом из захтјева за покретање дисциплинског поступка.
- (2) Комисија заснива одлуку на чињеницама и доказима изнесеним на усменој расправи, а код промјене исказа свједока на усменој расправи, па и у односу на унутрашњи поступак, Комисија цијени којој изјави и у којој мјери поклања вјеру уз образложење.
- (3) Комисија цијени сваки доказ појединачно и у вези са осталим доказима и на основу такве оцјене изводи закључак да ли је нека чињеница доказана.

Члан 37.

Дисциплински поступак се може прекинути у цијелости или дјелимично ако постоји претходно питање које чини самосталну правну цјелину за чије рјешавање је надлежан суд или неки други орган.

Члан 38.

Дисциплински поступак обуставља се ако је:

- 1) дошло до застарјелости за вођење дисциплинског поступка и
- 2) дисциплински оптуженом престао радни однос.

Члан 39.

Одлуку којом се дисциплински оптужени ослобађа од одговорности Комисија доноси:

- 1) уколико је доказано да оптужени није учинио тежу повреду дужности и
- 2) уколико није доказано да је оптужени учинио тежу повреду дужности.

Члан 40.

Одлуку којом се оптужени оглашава дисциплински одговорним Комисија доноси када, након спроведеног доказног поступка, утврди да је дисциплински оптужени учинио тежу повреду дужности и да је одговоран за њено извршење, за шта му изриче одговарајућу дисциплинску мјеру.

Члан 41.

Уколико је доказано да је оптужени учинио тежу повреду дужности, а интереси службе и околности под којима је повреда учињена налажу да се дисциплинска мјера не изриче, Комисија доноси одлуку о неизрицању дисциплинске мјере уз образложење.

Члан 42.

- (1) Одлуку којом се завршава првостепени дисциплински поступак Комисија израђује у року од 15 радних дана од дана објављивања и исту доставља дисциплински оптуженом, Јединици, основној организационој јединици дисциплински оптуженог и Бироу.
- (2) Одлуку са клаузулом коначности, односно правоснажности Комисија доставља дисциплински оптуженом, Јединици, основној организационој јединици дисциплински оптуженог, Бироу, Управи за правне и кадровске послове и Управи за материјално-финансијске и имовинске послове.
- (3) По завршетку поступка, комплетан спис о спроведеном дисциплинском поступку Комисија доставља Јединици.

Члан 43.

- (1) Ако је дисциплински оптужени учинио више повреда дужности, утврђују се дисциплинске мјере за сваку од тих повреда, те се за све повреде изриче јединствена мјера.
- (2) Јединствена мјера се изриче по сљедећим правилима ако су:
- 1) за лакше повреде у стицају утврђене писмена опомена и новчана казна у износу од 10% једне основне мјесечне плате полицијског службеника, остварене у мјесецу који је претходио изрицању дисциплинске мјере, изриче се новчана казна,
 - 2) за теже повреде дужности у стицају утврђене новчане казне, јединствена новчана казна не смије прећи збир утврђених казни, нити износ од 20% до 30% од основне мјесечне плате полицијског службеника остварене у мјесецу који је претходио изрицању дисциплинске мјере у трајању од шест мјесеци и
 - 3) за теже повреде дужности у стицају утврђене новчана казна и престанак радног односа, изриче се престанак радног односа.

Члан 44.

- (1) Против првостепене одлуке за теже повреде дужности оптужени, његов бранилац и Јединица могу изјавити жалбу Полицијском одбору у року од 15 дана од дана пријема одлуке, путем Одјељења.
- (2) Против првостепене одлуке за лакшу повреду дужности оптужени и његов бранилац могу изјавити жалбу Полицијском одбору у року од 15 дана од дана пријема одлуке, путем основне организационе јединице.

Члан 45.

Жалба се може изјавити због:

- 1) битне повреде одредаба дисциплинског поступка,
- 2) повреде материјалног права,
- 3) погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и
- 4) одлуке о дисциплинској мјери.

Члан 46.

- (1) Полицијском службенику се не може поново утврђивати дисциплинска одговорност за повреду дужности за коју му је већ утврђивана одговорност од стране дисциплинског органа и за коју је донесена коначна одлука, осим у поновљеном поступку.
- (2) Дисциплински поступак може се поновити по службеној дужности, на приједлог странака и браниоца, ако:
- 1) престану разлози који су искључивали дисциплинско гоњење, а због којих је дисциплински поступак обустављен,
 - 2) полицијски службеник Јединице након одустанка од дисциплинског гоњења поднесе нове доказе за поновно покретање обустављеног дисциплинског поступка,
 - 3) се докаже да је одлука у дисциплинском поступку заснована на лажној исправи или на лажном исказу свједока, вјештака или тумача и
 - 4) се докаже да је до одлуке у дисциплинском поступку дошло усљед кривичног дјела или теже повреде дужности чланова Комисије, полицијског службеника Јединице који је спроводио унутрашњи поступак или заступао захтјев.
- (3) Приједлог за понављање поступка странка подноси или доставља Комисији која је дисциплински предмет рјешавала у првом степену или Полицијском одбору који је донио одлуку по жалби.
- (4) О приједлогу за понављање дисциплинског поступка одлучује орган који је донио коначно рјешење.
- (5) Понављање дисциплинског поступка не може се захтијевати, нити покренути када протекне рок од пет година од завршетка поступка чије се понављање тражи.

Члан 47.

- (1) Битне повреде одредаба дисциплинског поступка постоје уколико:
- 1) је Комисија била непрописно састављена или ако је приликом изрицања одлуке учествовао члан Комисије који није учествовао на усменом претресу,
 - 2) је на усменом претресу учествовао члан Комисије који је морао бити изузет,
 - 3) је повријеђено право на одбрану,
 - 4) је противно одредбама овог правилника била искључена јавност на усменој расправи,
 - 5) Комисија својом одлуком није ријешила предмет захтјева за покретање дисциплинског поступка,
 - 6) је прекорачен захтјев за покретање дисциплинског поступка и
 - 7) је изрека одлуке неразумљива, противрјечна сама себи или разлозима одлуке или ако одлука не садржи разлоге о одлучним чињеницама.
- (2) Битна повреда одредаба дисциплинског поступка постоји и када Комисија није примијенила или је неправилно примијенила одредбе овог правилника, а то је било или је могло бити од утицаја на доношење законите и правилне одлуке.

Члан 48.

Погрешна примјена материјалног права постоји уколико:

- 1) повреда за коју се води поступак није предвиђена овим правилником,
- 2) нису правилно примијењене одредбе о изрицању дисциплинске мјере,
- 3) постоје околности које искључују дисциплинску одговорност и
- 4) постоје околности које искључују дисциплинско гоњење.

Члан 49.

Погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање постоји уколико:

- 1) је Комисија неку одлучну чињеницу погрешно утврдила или је није утврдила,
- 2) на то указују нове чињенице и нови докази.

Члан 50.

- (1) Ако Полицијски одбор утврди да је жалба недопуштена, неблагоприятна или изјављена од неовлашћеног лица, жалбу одбацује.
- (2) Ако Полицијски одбор жалбу не одбаци, узима предмет у разматрање и одлучује по жалби у року од 60 дана од дана пријема.
- (3) Полицијски одбор разматрајући жалбу може:
 - 1) одбити као неосновану и потврдити одлуку Комисије, односно одлуку о изрицању дисциплинске мјере за лакшу повреду дужности,
 - 2) укинути одлуку и предмет вратити на поновни поступак или
 - 3) преиначити побијану одлуку.
- (4) Полицијски одбор одбија жалбу када утврди да је поступак који је претходио доношењу одлуке правилно спроведен и да је одлука законита, а жалба неоснована.
- (5) Полицијски одбор одбија жалбу и када нађе да је у првостепеном поступку било недостатака, али они нису могли битно утицати на рјешавање ствари.
- (6) Полицијски одбор укида одлуку и предмет враћа на поновни поступак због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања или повреде дисциплинског поступка, уз обавезу да укаже у ком погледу треба употпунити првостепени поступак.
- (7) Полицијски одбор преиначава побијану одлуку, ако је чињенично стање потпуно и правилно утврђено али је погрешно примијењено материјално право.
- (8) По завршетку поступка по жалби, Полицијски одбор комплетан спис са одлуком доставља Комисији.
- (9) Рјешење Полицијског одбора је коначно.
- (10) Против рјешења из става 9. овог члана полицијски службеник може покренути поступак пред надлежним судом у року од 30 дана од дана пријема рјешења.

ГЛАВА V ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 51.

На питања која нису уређена овим правилником и Законом примјењују се одредбе прописа којим се уређује општи управни поступак.

Члан 52.

Дисциплински поступци који су почели прије ступања на снагу овог правилника окончаће се према тада важећим прописима.

Члан 53.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о дисциплинској одговорности полицијских службеника ("Службени гласник Републике Српске", бр. 45/14 и 46/15).

Члан 54.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: С/М-020-217/16
20. јануара 2017. године
Бања Лука

Министар,
Мр Драган Лукач, с.р.